

РЕШЕНИЕ

№ 27942

гр. София, 10.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **12526**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)

Делото е образувано след отмяна на Решение № 10815 /04.07.2024г по адм.дело №1237 /2024г на АССГ ,44-ти състав от ВАС . С решение № 11932 /26.11.2025г по адм.дело № 8330 /2024г на ВАС,след отмяна на горепосочения съдебен акт ,постановен от АССГ ,делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд .

Предмет на оспороване по делото е Ревизионен акт (РА) № Р-22221023001721-091-001 от 29.08.2023 г., издаден от Р. Б. М. - началник сектор, възложил ревизията, и К. Л. Л. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1657 от 22.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП , с който на „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2022 г. в размер на 282898,40 лв. и лихви в размер на 23763,41 лева .

Жалбоподателят „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД чрез адв. М. А., оспорва горепосочения РА , като счита че органа по приходите незаконосъобразно е начислил ДДС за м.11.2022г , несъобразявайки се с разпоредбата на чл. 102, ал. 4 ЗДДС. Конкретизира , че с първата сделка по НА №21 от 02.11.2022 г., том IV, рег. №5090, дело№559 /2022г , са прехвърлени недвижими имоти в изпълнение на задължение към „Лакшъри Кар Рентал“ ЕООД и е издадена фактура №4/02.11.2022 г. на стойност 684 540,50 лв. с получател Б. Т. Л., К. ,при което е достигнат оборота за регистрация по ЗДДС ,но същата била освободена ,поради което данък следвало да се начисли само по отношение на втората сделка по НА за замяна №22/02.11.2022 г., том IV, рег. №5091, дело

№560/2022, и издадена фактура №3/02.11.2022 г. на стойност 684 540,50 лв. с получател „СИМЕОНОВ КОНСУЛТ ПРОПЪРТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Така също ,намира че в данъчната основа по чл.96 ал.1 от ЗДДС не следва да се включват платените за сделките нот.такси ,местен данък , такса за вписване , тъй като ДДС върху тях бил вече платен при изповядване на сделките пред нотариус. Моли за отмяната на обжалвания РА и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. А., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена на изложените в нея основания.Претендира разноски за всички съдебни инстанции през ,които е преминала жалбата.

Ответникът – директор на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. В., излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение, като присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 16916 лв. и 1700лв – държавна такса за касационното обжалване.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

С Решение № 10815 /04.07.2024г по адм.дело №1237 /2024г на АССГ ,44-ти състав е бил прогласен за нищожен РА № Р-2221023001721-091-001 от 29.08.2023 г., издаден от Р. Б. М. - началник сектор, възложил ревизията, и К. Л. Л. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1657 от 22.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, поради некомпетентност на органа , който го е издал. Указанията на ВАС са съдът да се произнесе по материалната и процесуална законосъобразност на РА.

Въпроса за компетентността на органа издал оспорения РА е решен с отменителното решение 11932 /26.11.2025г по адм.дело № 8330 /2024г на ВАС , с което делото е върнато за ново произнасяне от друг състав на АССГ. Следва да се отбележи ,че съгласно Тълкувателно решение (ТР) № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. дело № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изр. първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК, поради което следва да се приеме, че е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК.

Липсват съществени пороци при извършване на ревизията ,поради което съдът намира ,че оспорения РА е валиден и процесуално законосъобразен.

Същият е издаден и при спазване на материалния закон.

С Ревизионен акт (РА) № Р-2221023001721-091-001 от 29.08.2023 г., издаден от Р. Б. М. - началник сектор, възложил ревизията, и К. Л. Л. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1657 от 22.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП , с който на „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2022 г. в размер на 282898,40 лв. и лихви в размер на 23763,41 лева .

При новото разглеждане на делото по искане на жалбоподателя е била назначена и изслушана ССЧЕ, изготвена от в.л. С. К.. Въпроса, на който е следвало да отговори вещото лице е: „Да се изчисли размерът на дължимия данък върху добавената стойност, изчислен върху данъчна основа, която изключва стойността на първата сделка и включва само стойността на втората сделка по замяна на недвижими имоти също и във вариант с и без включен местен данък и нотариални такси, както и законна лихва върху нея от датата на сделката по замяна“, съответстващ на защитната позиция на жалбоподателя.

Въпроса, на който следва да отговори съдът е правен и се свежда до правилното приложение на чл. 102, ал. 4 ЗДДС, приложим към датата на извършените доставки.

Съгласно тази разпоредба /отменена от 01.01.2026/, в редакцията действаща към 02.11.2022г.: „За определяне на данъчните задължения на лицето в случаите по чл. 96, ал. 1, изречение второ, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за облагаемите доставки, с които надхвърля облагаемия оборот от 50 000 лв., от датата, на която е надвишен оборотът, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите, или до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация. За облагаемата доставка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък. Лицето дължи данък и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя, и за облагаемите вътреобщностни придобивания, осъществени през този период.“

В хода на ревизията е установено, че на 23.01.2023 г. дружеството – жалбоподател е подало Заявление с вх. № 223912300266369 за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, с деклариран облагаем оборот за период от 12 последователни месеца преди текущия в размер на 1 369 081,00 лв. Същият е формиран от извършени сделки (прехвърляне на право на собственост върху недвижими имоти), документиран с два нотариални акта: НА № 21 от 02.11.2022 г., том IV, рег. № 5090, дело № 559 / 2022г., за прехвърляне на недвижими имоти в изпълнение на задължение към „Лакшъри Кар Рентал“ ЕООД и издадена фактура №4/02.11.2022 г. на стойност 684 540,50 лв. с получател Б. Т. Л., К. и НА за замяна № 22/02.11.2022 г., том IV, рег. № 5091, дело № 560/2022 г. и издадена фактура №3/02.11.2022 г. на стойност 684 540,50 лв. с получател „СИМЕОНОВ КОНСУЛТ ПРОПЪРТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Заявлението за регистрация по ЗДДС е подадено със закъснение от 74 дни.

Органите по приходите са приели, че горепосочените доставки не са освободени по реда на чл. 45, ал. 3 от ЗДДС, поради което данъчното събитие е настъпило на 02.11.2022 г. съгласно чл. 130, ал. 2, вр. чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС и на същата дата данъкът е станал изискуем по смисъла на чл. 25, ал. 6, т. 1 от закона. Облагаемите доставки, с които е надхвърлен оборотът за регистрация, са на стойност 1 369 081,00 лв. Наред с това, позовавайки се на нормата на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, данъчната основа е увеличена с платените нотариални и местни данъци и такси, свързани със сделките, на стойност 45 411,01 лв. Върху така определената данъчна основа /1 414 492,01 лв./, на основание чл. 96, ал. 1, предл. второ от ЗДДС, с РА е начислен ДДС в размер на 282 898,40 лв. и лихви в размер на 23 763,41 лв.

Не са спорни между страните фактите по делото. Основната дейност на „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД е жилищно строителство на територията на [населено място],[жк]. Регистрирано е по ЗДДС на 08.02.2023 г. въз основа на подадено на 23.01.2023 г. ,поради достигнат оборот над 50000лв за период не по-дълъг от последните 12, последователни месеца преди текущия месец.

На 02.11.2022 г. с Нотариален акт за прехвърляне на недвижими имоти в изпълнение на задължения №21, том IV, рег.№5090, дело 559/2022, вх.рег.№82103/02.11.2022 г. на Служба по вписванията-гр. С., „Паркуей инвестмънтс“ ЕАД в качеството си на Прехвърлител и „Б. Т. Л.“,

дружество от К., в качеството му на Приемател: Прехвърлителят прехвърля и предава във владение на приемателя собствеността върху следните, собствени на дружеството недвижими имоти и поема задължение да извърши довършителните работи на имотите със степен на завършеност:

- 1/2 идеална част от поземлен имот с площ от 526 кв.м., заедно с изградените в степен на завършеност „груб строеж“ в законно построената върху същия поземлен имот „Жилищна сграда на три етажа с офиси и гаражи“;
- Самостоятелен обект в сграда с обща застроена площ 29,12 кв.м., заедно с припадащите му се 4,3702% идеални части от общите части на сградата;
- Самостоятелен обект в сграда - гараж с площ 21,18 кв.м., заедно с припадащите му се 3,1786% идеални части от общите части на сградата;
- Самостоятелен обект в сграда - апартамент №5 със застроена площ 59,11 кв.м., заедно със склад №5, заедно с припадащите се 8,8710% идеални части от общите части на сградата;
- Самостоятелен обект в сграда - апартамент №6 със застроена площ 72,26 кв.м., заедно със склад №6, заедно с припадащите се 10,8445% идеални части от общите части на сградата;

Прехвърлителят „Паркуей инвестмънтс“ ЕАД прехвърля на Приобретателя „Б. Т. Л.“, собствеността върху описаните подробно недвижими имоти, в изпълнение на задължението на „Паркуей инвестмънтс“ ЕАД към „Лакшъри Кар Рентал“ ЕООД във връзка с джиросаните от „Лакшъри Кар Рентал“ ЕООД на „Паркуей инвестмънтс“ ЕАД 4/четири/ броя поименни акции от капитала на „ДЖИ ЕЛ БИЛД СОФИЯ“ АД, ЕИК[ЕИК] по 500 лв. всяка, представляващи 4% от капитала. За извършеното прехвърляне е издадена фактура №4 от 02.11.2022 г. на стойност 684540,50 лв. (350 000 евро x 1,95583 лв.) с получател дружеството „Б. Т. Л.“.

На същата дата 02.11.2022 г. с Нотариален акт за замяна №22, том IV, рег.№5091, дело 560/2022, вх.рег.№82104/02.11.2022 г. на Служба по вписванията-гр. С., „Паркуей инвестмънтс“ ЕАД в качеството си на Първа страна - Заменител и „Симеонов консулт пропъртис“ ООД, ЕИК[ЕИК], в качеството на Втора страна - Заменител сключват следния договор за замяна: Първата страна - Заменител - „Паркуей инвестмънтс“ ЕАД прехвърля на Втората страна - Заменител - „Симеонов консулт пропъртис“ ООД собствеността върху следните собствени на дружеството недвижими имоти и поема задължение да извърши допълнителните работи на имотите до степен завършеност, а именно:

- S идеална част от поземлен имот с площ от 511 кв.м., заедно с изградените в степен на завършеност „груб строеж“ в законно построената върху същия поземлен имот „Жилищна сграда на три етажа с офиси и гаражи“;
- Самостоятелен обект в сграда - помещение за химическо чистене с обща застроена площ 54,24 кв.м., заедно с припадащите му се 8,1401% идеални части от общите части на сградата;
- Самостоятелен обект в сграда - гараж с площ 29,42 кв.м., заедно с припадащите му се 4,4152% идеални части от общите части на сградата;
- Апартамент №1 със застроена площ 59,11 кв.м., заедно с припадащите му се 8,8710% идеални части от общите части на сградата;
- Апартамент №2 със застроена площ 72,26 кв.м., заедно със склад, заедно с припадащите му се 10,8445% идеални части от общите части на сградата;
- Апартамент №3 със застроена площ 59,11 кв.м., заедно със склад, заедно с припадащите му се 8,8710% идеални части от общите части на сградата;
- Апартамент №4 със застроена площ 72,26 кв.м., заедно със склад, заедно с припадащите му се 10,8445% идеални части от общите части на сградата;

В замяна на прехвърленото право на собственост върху недвижимите имоти, Втората страна -

Заменител - „Симеонов консулт пропъртис" ООД, прехвърля на Първата страна-заменител правото на собственост върху 4/четири/ броя поименни акции от капитала на „ДЖИ ЕЛ БИЛД СОФИЯ" АД, ЕИК[ЕИК] по 500 лв. всяка, представляващи 4% от капитала. Страните декларират, че оценяват описаните акции на 350 000 евро.

За извършеното прехвърляне е издадена фактура № [ЕГН] от 02.11.2022 г. на стойност 684540,50 лв. (350 000 евро x 1,95583 лв.) с получател дружеството „Симеонов консулт пропъртис" ООД.

Според ревизиращите, по горесцитираните два нотариални акта са извършени продажби на нови недвижими имоти, поради което доставките не попадат в обхвата на освободените доставки по чл.45, ал.3 от ЗДДС т.е същите са облагаеми и дружеството дължи ДДС върху данъчната основа формирана от стойността на сделките. Позовавайки се на нормата на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, е увеличена данъчната основа с платените нотариални и местни данъци и такси, свързани със сделките, на стойност 45 411,01 лв. Върху така определената данъчна основа /1 414 492,01 лв./, на основание чл. 96, ал. 1, предл. второ от ЗДДС, е начислен ДДС в размер на 282 898,40 лв. На основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 23 763,41 лв.

В този смисъл е формиран извод, че съгласно чл. 102, ал. 4 от ЗДДС „Паркуей инвестмънтс" ЕАД дължи данък за извършените от него облагаеми доставки от 02.11.2022г. (датата, на която е надвишен оборотът) до 08.02.2023 г (датата на регистрацията по ЗДДС).

Настоящия съдебен състав, напълно споделя извода на органа по приходите, че процесните доставки / по двата нотариални акта – НА № 21 от 02.11.2022 г., том IV, рег. №5090, дело № 559 / 2022г и НА за замяна № 22/02.11.2022 г., том IV, рег. № 5091, дело № 560/2022 г./ не попадат в хипотезите на глава четвърта от ЗДДС „Освободени доставки и придобивания“.

По силата на чл. 45, ал. 5, т. 1 от ЗДДС прехвърлянето на право на собственост върху урегулиран поземлен имот е облагаема доставка, а съобразно ал. 3 от с.з такава е и доставката на сгради и части от сградата, която е нова по смисъла на §5, б. „а“, предложение първо от Допълнителните разпоредби на ЗДДС. Законодателят е приел, че „нови сгради“ са сградите които към датата, на която данъкът за доставката им е станал изискуем, са с етап на завършеност „груб строеж“.

В настоящия казус, обектите, върху които се прехвърля право на собственост и по двата нотариални акта са аналогични. Касая се за прехвърляне на право на собственост върху идеални част от урегулиран поземлен имот и обекти от сградата, изградени до степен на завършеност „груб строеж“. Независимо от вида на насрещната престация по сделката, обективизирана в НА №21 - прехвърляне на поименни акции, не се променя вида и характера на документираните доставки на недвижими имоти и не ги прави освободени доставки.

С оглед на това правилно, отговорно е приел че няма основание доставката, сочена от жалбоподателя като първа по НА №21, да се третира различно от доставката по НА №22, за която изрично жалбоподателят посочва, че е облагаема.

Настоящата инстанция намира, че в случая не са налице обстоятелства, които да изключат приложението на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, на което основание са определени и спорните задължения, а цитираната разпоредба е правилно приложена от органите по приходите.

С нормата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС се преодоляват последиците от неправомерното поведение на субекта на неговото задължение за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС. Цитираната разпоредба е специална спрямо въведеното общо правило на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС и е приложима както по отношение на лицата, които са регистрирани служебно от орган по приходите, така и спрямо лица, подали заявление за регистрация след законоустановения срок. Определящо за прилагането на нормата е неизпълнението на задължението за подаване на заявление за регистрация в срок, каквото в случая е безспорно налице. Друго условие за приложението ѝ

е наличието на облагаеми доставки, извършени след доставката, с която се надхвърля регистрационният праг, до датата на регистрацията. За доставките, с които се надхвърля регистрационният праг, се дължи данък, а при наличие на извършени такива - и за самата доставка, с която този праг се надхвърля. Предвид това, че в случая е налице повече от една облагаема доставка, извършена преди дата на регистрацията, органите по приходите правилно са приложили разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, чието изречение второ изрично предвижда, че за облагаемата сделка, с която се надхвърля облагаемият оборот, се дължи данък.

За пълнота следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС безспорно не ограничава своето приложно поле само до събиране на ДДС за доставките, извършени в периода, в който този данък е щял да бъде начислен, ако данъчно задълженото лице беше изпълнило в срок задължението си за регистрация по ДДС. Разпоредбата предвижда облагане и на освободени по принцип доставки, спрямо които данъкът нямаше да бъде начислен, ако беше спазен срокът за подаване на заявление. Следователно, настоящият състав има задължението да провери дали при прилагането на разпоредбата, в светлината на конкретните факти по делото, са спазени принципите на ефективност в борбата с нарушенията на хармонизираните правила в областта на ДДС и от друга страна, дали отговаря на изискванията за пропорционалност в съответствие с практиката на Съда (т. 51 от Решението на Съда на ЕС от 11 април 2024 г. по дело С – 122/23). В правомощието на настоящия състав е да провери дали увеличеният размер на данъка не е прекомерен спрямо тежестта на нарушението на задълженията от страна на данъчно задълженото лице (т. 41 от Решението на Съда на ЕС от 11 април 2024 г. по дело С – 122/23). Съдът трябва да прецени дали определената санкция е съобразена с принципа на пропорционалност. Това означава, че трябва да се вземат предвид по – специално видът и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и правилата за определяне на нейния размер (решение от 8 май 2019 г., EN. SA., С – 712/17, EU: C: 2019: 374, т. 40 и цитираната съдебна практика).

В конкретния случай оспорващото дружество е реализирало облагаемия оборот с извършената доставка по НА № 21 от 02.11.2022 г., том IV, рег. № 5090, дело № 559 / 2022г. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена. В този смисъл следва да се приеме, че на 02.11.2022г. оспорващото дружество е извършило доставка на стойност 684540,50 лв. На същата дата с последващ НА № 22/ 02.11.2022 г., том IV, рег. № 5091, дело № 560/2022 г./ е извършена друга облагаема доставка на същата

стойност .

Следователно в рамките на периода от надвишаване на оборота на ДЗЛ над 50 000 лева включително и след датата, на която е следвало да бъде регистрирано след дължимото за подаване от него заявление по реда на чл. 96, ал. 1, изр. второ от ЗДДС, дружеството е осъществило други доставки, освен тази с която надвишава прага . Принципно данъкът върху добавената стойност е дължим за облагаемите доставки за период от датата, на която ДЗЛ е трябвало да се регистрира по ЗДДС (в случая след 09.11.2022 г.) до 08.02.2023 г. – датата, на която дружеството е регистрирано по ЗДДС. Доколкото с процесния ревизионен акт е начислен данък за период, в който ДДС е нямало да бъде начислен, ако дружеството беше подало в срок заявлението си за задължителна регистрация, настоящият състав приема, че облагането би било допустимо, само ако то съответства на принципите на ефективност и пропорционалност. Така определеното задължение не представлява събиране на ДДС, който е следвало да бъде начислен, ако задълженото лице беше изпълнило задължението за регистрация в определения от закона срок (арг. т. 46 от решението по дело С-122/23). В тези случаи органите по приходите имат право да начислят ДДС само ако са спазени принципите на ефективност и пропорционалност. Съгласно практиката на Съда на ЕС принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции, предвидено в национална правна уредба, да не превишава границата на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от тази правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най – малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели (решение от 5 май 2022 г., BV, С – 570/20, EU: С: 2022: 348, т. 34 и цитираната съдебна практика). Ако облагането на доставките в този период не отговаря на стандартите, установени с тези два принципа, то е незаконосъобразно. Настоящия случай не е такъв- принципа на ефективност и пропорционалност не е нарушен. Реализирани са големи обороти от продажбата на недвижими имоти на етап „груб строеж“ , заявлението за регистрация е подадено повече от два месеца след достигане на оборота от 50000лв . Поради това следва да се приеме, че определеното допълнително задължение за ДДС с процесния РА не може да се приеме като санкция ,която не съответства на посочените принципи / т. 41 – 43 от цитираното решение по дело С-122/23/.

В този смисъл е и практиката на Върховен административен съд, обективизирана в решение № 11631/30.10.2024 г. на ВАС, първо отделение по адм. дело № 6652/2023 г., решение № 7554/19.06.2024 г. на ВАС, първо отделение по адм. дело № 4751/2023 г., решение № 4397 от 28.04.2025 г. на ВАС по адм. д. № 3249/2025 г., решение № 9826 от 15.10.2025 г. на ВАС по адм. д. № 6599/2025 г., осмо отделение, решение № 10960 от 15.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4050/2022 г., осмо

отделение, решение № 13146 от 17.12.2025 г. на ВАС по адм. д. № 9887/2025 г., първо отделение и други.

Като неоснователни се приемат възраженията на жалбоподателя относно включването в данъчната основа на доставките на съответните местни данъци и нотариални такси. Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС данъчната основа се увеличава със всички други данъци и такси, в т. ч. акциз, когато такива са дължими за доставката. Цитираната разпоредба в случая е приложена правилно от органите по приходите.

Когато в хипотезата на чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, разходите направени за получаването на стоките или услугите са част от елементите формиращи цената на обложените извършени доставки, то за получателя ще се породи право на приспадане на ДДС. От практиката на СЕС обаче следва, че е налице право на приспадане в полза на данъчнозадълженото лице дори при липса на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, пораждащи право на приспадане, когато разходите за въпросните услуги са част от общите разходи на това лице и като такива представляват елементи, формиращи цената на стоките или услугите, които то доставя. Разходи от този вид в действителност имат пряка и непосредствена връзка с цялостната икономическа дейност на данъчнозадълженото лице. От това следва, че за жалбоподателя ще възникне право на приспадане на ДК в зависимост от извършените последващи доставки, което обстоятелство не е предмет на настоящето оспорване.

По изложените съображения съдът приема, че РА № Р-22221023001721-091-001 от 29.08.2023 г., издаден от Р. Б. М. - началник сектор, възложил ревизията, и К. Л. Л. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1657 от 22.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който на „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2022 г. в размер на 282898,40 лв. и лихви в размер на 23763,41 лева е правилен и законосъобразен, а жалбата срещу него е неоснователна и недоказана и следва да се отхвърли.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсулско възнаграждение за две инстанции в размер на 17298.78 евро, както и сумата 869.19 евро – държавна такса за касационното обжалване или общо сумата 18167.97 евро-разноски по делото.

Воден от гореизложеното и на основание на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК Административен съд София - град, Трето отделение, втори състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] ,подадена чрез адв. М. А. срещу РА № Р-22221023001721-091-001 от 29.08.2023 г., издаден от Р. Б. М. - началник сектор, възложил ревизията, и К. Л. Л. - гл. инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1657 от 22.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП , с който на „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] са установени задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2022 г. в размер на 282898,40 лв. и лихви в размер на 23763,41 лева като неоснователна

ОСЪЖДА „ПАРКУЕЙ ИНВЕСТМЪНТС“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите сумата 18167.97 евро-разноски по делото .

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14- дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: